

Når fru Margrete Auken siger, at man ikke vil være med til at udstede en blankocheck, må jeg bede fru Margrete Auken om at læse det forslag, der er til debat i dag, og som hedder beslutningsforslag nr. B 24. Her er der ikke tale om en blankocheck. Der er linje for linje opregnet, hvor mange penge der skal bruges på de forskellige ting, og hvor mange penge vi forventer der skal bruges.

Det, vi diskuterer, er, om vi vil give en mand en hjælp på ½ mio. kr. i hans kamp for sine menneskerettigheder, og det vil vi gerne her i Folketinget. Men hvis det skal koste 1 mio. kr., vil Folketinget ikke være med til, at hans menneskerettigheder skal tilgodeses, og det er det, der er så beskæmmende.

Så kan jeg i øvrigt tilføje, som hr. Søren Søndergaard også gjorde, at det ikke var Ebba Strange, der var ordfører dengang, og at SF's holdning over for forslaget var meget, meget positiv. Var forslaget kommet til afstemning dengang, havde SF støttet det, men det gør man åbenbart ikke længere.

Margrete Auken (SF):

Nu har jeg desværre ikke lige her den tale, Birthe Hansen holdt på vegne af Ebba Strange. Ebba Strange var ordfører dengang, men talen blev holdt af Birthe Hansen, og hvad der senere hen er skrevet i Berlingske Tidende, er uinteressant i denne sammenhæng. Vi forholder os til, hvad der blev sagt i Folketinget.

Og så må jeg altså sige til hr. Søren Søndergaard, at man ikke skal tro, at fordi hr. Tom Behnke ikke blev modsagt dengang, er det ensbetydende med, at alle var enige i konklusionen. Sådan foregår det altså ikke herinde, for så kunne vi jo aldrig blive færdige. Der er en første behandling, og efter den første behandling går man i gang med at drøfte sagen.

Jeg har spurgt Ebba Strange, om hun virkelig mente, at man skulle føre retssager med amerikanske advokater, uden at vi kunne få at vide, hvad det kostede, og at der skulle føres retssager i Tyskland osv. Nej, svarede hun, det gjorde jeg da ikke. Vi var interesserede i, at sagen kom på plads her i Danmark, og at han blev slettet i USA, og vi ville afsætte et eller andet rimeligt beløb, fordi det var synd for Tom Lisborg. Det er vi også enige om.

Men der er altså også grænser for, hvor langt vi vil gå, når det er »synd for«, og i sammenligning med alle de sager, som både hr. Tom Behnke og jeg har liggende på vores bord, og

som drejer sig om mennesker, der virkelig har været i klemme, har denne sag fået kolossalt meget. Derfor synes jeg egentlig også, vi skal stoppe her, for det vil være langt det værdigste.

Men der er altså ikke tale om, at hr. Søren Søndergaard kan påberåbe sig en afsluttende bemærkning fra hr. Tom Behnke i sin tid, som om det var noget, alle havde tilsluttet sig, fordi det ikke blev modsagt ved førstebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg er glad for, at fru Margrete Auken selv sagde det, og at så mange har kunnet være vidne til, hvad fru Margrete Auken stod her og sagde: I alle de sager, hvor folk er kommet i klemme i systemet, hvor folk bliver urimelig uretfærdigt behandlet, og hvor der sker en tilsidesættelse af de menneskerettigheder, vi alle sammen tilslutter os, vil vi kun hjælpe, hvis det skal koste et mindre beløb.

Det er altså ikke et principspørgsmål om at hjælpe folk, der er kommet i nød. Det er et spørgsmål om, hvad det skal koste, om man vil hjælpe folk, og kun hvis det er noget, der kan gøres for små beløb, er man indstillet på at hjælpe folk. Det er uværdigt, men nu ved vi da, hvad SF's holdning er til bl.a. menneskerettighederne.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nogle gange har man svært ved at lægge et niveau, og jeg vil ikke ned på et så lavt niveau.

Jeg må bare sige i almindelig stilfærdighed, at der aldrig har været talt om herfra, at vi er sikre på, at der er sket en fejl i Danmark. Det er aldeles ikke ligegyldigt. Hvis vi sagde: Jamen hver eneste gang et menneske er kommet i klemme, vil vi afsætte ubegrænsede midler til at hjælpe det menneske, ville dette Folketing, eller i hvert fald denne stat, forholdsvis hurtigt gå fallit.

Det, jeg synes er ekstraordinært ved denne sag, er, at i modsætning til mange andre – hvor man måske indimellem føler, at det er mere åbenlyst, at folk er blevet dårligt behandlet – har Folketinget her pr. kulance givet et enormt beløb. Jeg går ikke ud fra, at Fremskridtspartiet har det synspunkt, at rent principielt skal enhver, der kommer i klemme, have ret til ubegrænset hjælp; det er i hvert fald ikke SF's synspunkt.

Men hvis det skal betyde, at vi dermed undsiger menneskerettighederne, må den fortolkning